

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

18C 225/2009-112

Okresní soud v Děčíně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Červinky a přísedících Františka Vaška a Zdeňka Hohenbergera v právní věci žalobce : [REDACTED], bytem [REDACTED] zastoupeného Mgr. Danielem Kauckým, advokátem, se sídlem Janáčkovo nábřeží 39/51, Praha 5, proti žalované : [REDACTED], zastoupené Mgr. Davidem Jüngerem, advokátem, se sídlem 28. října 219/438, Ostrava-Mariánské Hory, **pro zaplacení 1.376.226,76 Kč s přísl.,**

takto :

I. Řízení s e částečně z a s t a v u j e o částku 272.114,76 Kč.

II. Žalovaná je povinna do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci částku 1.376.226,76 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši repo sazby stanovené ČNB, zvýšené o 7 procentních bodů a platné pro první den každého kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného a to
z částky ve výši 37.595,60 Kč od 22.9.2008 do 10.3.2009,
z částky ve výši 165.420,64 Kč od 22.10.2008 do 10.3.2009,
z částky ve výši 96.016,24 Kč od 11.3.2009 do 3.4.2009,
z částky ve výši 165.420,64 Kč od 22.11.2008 do 3.4.2009,
z částky ve výši 141.436,88 Kč od 4.4.2009 do zaplacení,
z částky ve výši 142.863,28 Kč od 22.12.2008 do zaplacení,
z částky ve výši 150.382,40 Kč od 22.1.2009 do zaplacení,
z částky ve výši 157.901,52 Kč od 22.2.2009 do zaplacení,
z částky ve výši 150.382,40 Kč od 22.3.2009 do zaplacení,
z částky ve výši 142.863,28 Kč od 22.4.2009 do zaplacení,
z částky ve výši 490.397,-- Kč od 22.4.2009 do zaplacení.

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení k rukám právního zástupce žalobce částku 139.565,20 Kč do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

IV. Žalovaná je povinna zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Děčíně na nákladech řízení částku 4.985,- Kč rovněž do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění :

Žalobce se domáhal na žalované zaplacení částky 1.376.226,76 Kč s přísl. Žalobu odůvodnil tím, že u žalované pracoval na základě jmenování ze dne 28.2.2006 a jeho prodloužení ze dne 31.10.2006 ve funkci [REDAKCE]. Odměňování bylo dohodnuto v [REDAKCE] smlouvě ze dne 1.3.2006 ve znění dodatků na částku 150.000,-Kč měsíčně hrubého. Dne 10.4.2008 byl žalobce odvolán z funkce [REDAKCE] žalované. Dne 17.4.2008 mu byla dána výpověď z pracovního poměru. Žalobce dne 23.8.2008 oznámil žalované, že výpověď považuje za neplatnou a trvá na dalším zaměstnání. Na základě rozsudku Okresního soudu v Děčíně č.j.18 C 352/2008-10 ze dne 24.11.2008, který nabyl právní moci dne 23.1.2009, bylo odvolání žalobce z funkce [REDAKCE] a výpověď z pracovního poměru shledány jako neplatné, zároveň bylo určeno, že pracovní poměr mezi účastníky trvá nadále. Žalovaná však již neumožnila žalobci výkon práce, nevyplácela mu mzdu a pracovní poměr skončil okamžitým zrušením ze strany žalobce dne 26.3.2009. Žalobci tak vzniklo právo na zaplacení náhrady mzdy z důvodu neplatného rozvázání pracovního poměru za období od 23.8.2008 do 28.2.2009 ve výši 1.015.081,20 Kč odpovídající náhradě za 1.080 hodin při průměrné hodinové hrubé mzdě žalobce ve výši 939,89 Kč (srpen 2008-5 pracovních dnů, tj.40 hodin, září 2008 22 pracovních dnů, tj. 176 hodin, říjen 2008 22 pracovních dnů, tj. 176 hodin, listopad 2008 19 pracovních dnů, tj. 152 hodin, prosinec 2008 20 pracovních dnů, tj. 160 hodin, leden 2009 21 pracovních dnů, tj. 168 hodin, únor 2009 20 pracovních dnů, tj. 160 hodin, březen 2009 19 pracovních dnů, tj. 152 hodin). Za období od 1.3.2009 do 26.3.2009 činí tato náhrada 142.863,28 Kč za 152 hodin při hodinové mzdě 939,89 Kč. Dále žalobce vzniklo právo na zaplacení odstupného z důvodu okamžitého zrušení pracovního poměru ve výši 490.397,-Kč. Výše odstupného byla určena jako násobek 40 hod. týdně x koeficient 4,348x hodinová náhrada 939,89 Kč. Celkový nárok žalobce činil 1.648.341,40 Kč. Žalovaná uhradila žalobci dne 10.3.2009 částku 110.000,-Kč, dne 3.4.2009 potom 120.000,-Kč. Žalobce započítal tuto částku 230.000,-Kč na svou pohledávku ve výši 3.000,-Kč podle rozsudku Okresního soudu v Děčíně č.j. 18 C 352/2008-10 ze dne 24.11.2008. Dále na náhradu mzdy za měsíc srpen 2008 ve výši 37.596,60 Kč, září 2008 ve výši 165.420,64 Kč, částečně na měsíc říjen 2008 ve výši 23.983,66 Kč. Proto žalobce požaduje přiznat částku 1.376.226,40 Kč.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Návrh na zamítnutí žaloby odůvodnila tím, že pracovní poměr žalobce u žalované zanikl dnem 30.6.2006, tedy dnem, kdy byl žalobce zvolen do představenstva žalované, neboť výkon funkce [REDAKCE] nezahrnoval žádné činnosti, které by nebylo možno podřadit pod výkon funkce člena představenstva. U žalobce tak došlo k nedovolené konkurenci funkce člena představenstva a funkce [REDAKCE]. Dále namítla, že žalovaný nikdy nedoručil žalované projev vůle, ze kterého by vyplynulo, že chce být dále zaměstnán poté, co byl dne 10.4.2008 odvolán z funkce a byla mu dne 17.4.2008 dána výpověď z pracovního poměru. Konečně namítla, že nárok na odstupné je v rozporu s dobrými mravy, neboť žalobce byl podruhé odvolán z funkce v listopadu 2008 a následně mu byla odeslána druhá výpověď z pracovního poměru z důvodu nadbytečnosti, kterou si žalobce převzal až v lednu 2009. Výpovědní doba tak počala běžet až 1.2.2009 a skončila by dne 31.3.2009, avšak žalovaný okamžitě skončil pracovní poměr dne 26.3.2009 pro nevyplacení mzdy, ačkoliv mzda mu nebyla - dle tvrzení žalobce, vyplácena po dobu osmi měsíců. Úkon žalovaného (okamžité zrušení pracovního

poměru) nesměřoval k tomu, k čemu je určen, ale zejména k využití nároku na odstupné. Jde tak o zneužití práva.

Podáním ze dne 16.2.2010, které bylo soudu doručeno dne 17.2.2010, žalobce navrhl změnu žaloby, v němž – mimo jiné, navrhl, aby soud uložil žalované povinnost zaplatit 1.648.341,40 Kč. Usnesením č.j. 18 C 225/2009-53 ze dne 15.6.2010, které nabylo právní moci dne 21.6.2010, bylo návrhu vyhověno. Žalobce na toto usnesení soudu ihned reagoval podáním ze dne 23.6.2010, kde uvedl, že předchozí podání obsahuje chybu v psaní a počtech, neboť omylem požadovaná jistina nezohledňuje skutečnost, že žalovaná zaplatila žalobci 230.000,-Kč, ačkoliv žalobce v žalobě tuto platbu při výpočtu žalované částky zohledňuje. Požádal o opravu usnesení, kterým byla připuštěna změna žaloby. Soud toto podání posoudil podle obsahu jako návrh na částečné zpětvzetí žaloby a proto při jednání soudu dne 1.9.2011 po předchozím souhlasu žalované řízení v rozsahu provedeného zpětvzetí zastavil podle ust. §96 odst.2 o.s.ř. (výrok I.).

Pokud jde o vznik a skončení pracovního poměru mezi účastníky soud vzal v řízení za prokázáno, že dne 28.2.2006 byl žalobce jmenován do funkce [REDAKCE] na dobu neurčitou. Dne 1.3.2006 byla mezi účastníky uzavřena manažerská smlouva, v níž byla dohodnuta mzda ve výši 120.000,-Kč měsíčně, dodatkem č.1) ze dne 1.11.2006 byla dohodnuta výše mzdy na částku 170.000,-Kč měsíčně a dodatkem č.2) ze dne 1.2.2008 byla výše mzdy dohodnuta na částku 150.000,-Kč měsíčně. Žalobce byl od 12.7.2006 do 15.5.2008 členem (místopředsedou) představenstva žalované. Tato zjištění soud učinil z listiny ze dne 28.2.2006 – jmenování žalobce do funkce náměstka generálního ředitele, listiny ze dne 31.10.2006 - prodloužení jmenování žalobce ve funkci [REDAKCE] na dobu neurčitou, [REDAKCE] ze dne 1.3.2006 ve znění dodatků ze dne 1.11.2006 a 1.2.2008 a z úplného výpisu z obchodního rejstříku žalované vedeného Krajským soudem v Ústí nad Labem, oddíl B, vložka 1950.

Dále vzal soud za prokázáno, že dne 10.4.2008 byl žalobce z funkce výrobně-technického náměstka odvolán a dne 23.4.2008 mu byla dána výpověď z pracovního poměru pro nadbytečnost. Dne 24.4.2008 žalobce odevzdal žalované jednající [REDAKCE] celou pracovní agendu a všechny svěřené věci dle vůle žalované přestal docházet do zaměstnání. Od této doby mu nebyla vyplácena žádná mzda. Rozsudkem Okresního soudu v Děčíně č.j.18 C 352/2008-10 ze dne 24.11.2008, který nabyl právní moci dne 23.1.2009 bylo určeno, že odvolání žalobce z funkce [REDAKCE] ze dne 10.4.2008 a výpověď z pracovního poměru ze dne 17.4.2008 jsou neplatné. Dále bylo určeno, že pracovní poměr mezi účastníky trvá. Shora uvedená zjištění soud učinil z listiny ze dne 10.4.2008 – odvolání z funkce, protokolu o odevzdání agendy a svěřených věcí ze dne 24.4.2008 a z podstatného obsahu spisu vedeného zdejší soudem pod sp.zn. 18 C 352/2008, zejména z citovaného rozsudku.

Následně dne 15.12.2008 byla žalobci druhá výpověď pro nadbytečnost, která byla žalobci doručena do vlastních rukou v blíže nezjištěný den v lednu 2009. Dne 23.3.2009 žalobce okamžitě zrušil pracovní poměr se žalovanou z důvodu nevyplacení mzdy za období od července 2008 až do ledna 2009. Okamžité zrušení pracovního poměru bylo doručeno žalované dne 26.3.2009. Posledně uvedená zjištění soud učinil z výpovědi z pracovního poměru ze dne 15.12.2008, ze shodných tvrzení účastníků, co se týče doručení výpovědi do vlastních rukou žalovaného v lednu 2009, okamžitého zrušení pracovního poměru ze dne 23.3.2006 a dodejky o doručení této písemnosti žalované dne 26.3.2009.

Pokud jde o náplň práce vykonávanou žalobcem pro žalovanou vzal soud za prokázáno, že žalobce byl jmenován do fakticky do funkce [REDAKCE]. Měl na starosti výrobu lodí, zajišťování materiálu, zabýval se řízením provozu tří loděnic u žalované, vyhotovoval nákladové položky apod. U žalované bylo zcela obvyklé, že členové vedení společnosti (pracující pro žalovanou v pracovním poměru) byli zároveň členy představenstva, za což byli samostatně odměňováni. Tato zjištění soud učinil ze svědeckých výpovědí [REDAKCE], dále z listin - odvolání funkce žalobce ze dne 10.4.2008, kde sama žalovaná uvádí, že žalobce vykonává funkci výrobně-technického ředitele, potvrzení o zaměstnání vystaveném žalovanou dne 7.5.2009.

Pokud jde o uplatnění práva na náhradu mzdy žalobce a výši této náhrady vzal soud za prokázáno, že žalobce dne 23.8.2008 doručil žalované mailové podání, kde jednoznačně uvedl, že odvolání z funkce (ze dne 10.4.2008) a výpověď z pracovního poměru pro nadbytečnost (ze dne 23.4.2008) považuje za neplatné a trvá na dalším zaměstnávání. Dne 7.10.2008 byla žalované doručena do vlastních rukou žaloba o určení neplatnosti odvolání z funkce, neplatnosti výpovědi z pracovního poměru a určení, že pracovní poměr mezi účastníky trvá. Výše průměrné hodinové mzdy žalobce byla stanovena žalobkyní na částku 939,89 Kč za období od 1.7.2008 do 28.2.2009. Výše uvedená zjištění soud učinil z mailové zprávy zaslané žalovaným žalobkyni dne 23.8.2008, doručenky o doručení žaloby do vlastních rukou žalované dne 7.10.2008 založené ve spise zdejšího soudu sp.zn. 18 C 352/2008 a z výplatní pásky vystavené žalovanou žalobci v březnu 2009 za období od 1.7.2008 do 28.2.2009.

Pro nadbytečnost soud zamítl návrhy na doplnění dokazování o část rejstříkového spisu žalované, [REDAKCE]

Po provedeném dokazování má soud za to, že žaloba je důvodná. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že dne 28.2.2006 byl mezi účastníky ve smyslu ust. §27 odst.4,5 z.č. 65/1965 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, založen jmenováním pracovní poměr na dobu neurčitou, podle kterého se žalobce zavázal pro žalovanou vykonávat [REDAKCE]

[REDAKCE] 12.7.2006, kdy se stal žalobce členem představenstva žalované, z čehož žalovaná dovozovala, že pracovní poměr mezi účastníky zanikl. S tímto názorem se soud neztotožnil. Naopak, lze přisvědčit žalobci, že důvody, na jejichž základě může být rozvázán pracovní poměr jsou taxativně vymezeny, v roce 2006 v ust. §42 dnes již zrušeného zákoníku práce (z.č.65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Žádná právní skutečnost, která je uvedena v tomto zákonném ustanovení v dané věci nenastala. Dále lze pro stručnost odkázat na provedené dokazování, na jehož základě vzal soud za prokázáno, že žalobce fakticky vykonával funkci [REDAKCE], tedy vykonával odlišné činnosti, než jak jsou specifikovány jako pravomoci představenstva akciové společnosti v ust. §191 a §192 obch.zák. Opět s odkazem na provedené dokazování lze poukázat na to, že praxe u žalované byla taková, že všichni členové vedení společnosti byli zároveň členy představenstva a za výkon této funkce byli též samostatně odměňováni. V řízení nebylo prokázáno a žalovanou ani tvrzeno, že by někdy v minulosti byl žalobci vytknut jako nepřipustný souběh těchto funkcí. Soud tak hodnotí tuto námitku jako účelovou.

Soud nepřisvědčil ani druhé námitce žalované, že dosud neobdržela projev vůle žalobce, ze kterého by vyplynulo, že žalobce chce být dále zaměstnáván a že považuje

odvolání z funkce a podanou výpověď za neplatné. Z provedeného dokazování vyplynulo, že žalobce ve smyslu ust. §69 odst.1 z.č.262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, oznámil žalované mailovým podáním ze dne 23.8.2008, že chce být dále zaměstnáván a že považuje odvolání z funkce a následnou výpověď za neplatné. Toto oznámení zůstalo bez odezvy a soud nemá žádných pochyb o tom, že bylo žalované skutečně doručeno. Konečně ohledně této námitky je třeba uvést, že žalovaná zaplatila před podáním žaloby žalobci částku 230.000,-Kč. Tato částka byla žalobcem započtena na dluh na soudním poplatku ve výši 3.000,-Kč, náhradu mzdy za měsíc srpen 2008 ve výši 37.596,60 Kč, náhradu mzdy za měsíc září 2008 ve výši 165.420,64 Kč a dále na část náhrady mzdy za měsíc říjen 2008 ve výši 23.983,36 Kč. Pokud pravděpodobný výdělek žalobce činí 939,89 Kč za hodinu, potom bylo žalovanou uhrazeno 25,51 hodin za měsíc říjen 2008, tedy tři pracovní dny (1.-3.10.2008) a 1,51 hodiny z 6.10.2008. Dne 7.10.2008 potom byla žalované doručena soudem žaloba do vlastních rukou, v níž se žalobce domáhal určení, že odvolání z funkce ze dne 10.4.2008 a výpověď z pracovního poměru ze dne 17.4.2008 jsou neplatné a že pracovní poměr trvá. Žalobce správně při výpočtu dlužné částky vyšel z pravděpodobného výdělku podle ust. §355 z.č.262/2006 Sb., zákoníku práce (ZP), ve znění pozdějších předpisů, když zjistil průměrný hodinový pravděpodobný výdělek z výplatní pásky vystavené žalovanou a obsahující složky mzdy žalobce za období 1.7.2008 do 28.2.2009, přičemž tato listina nebyla žalovanou nikterak zpochybněna. Vlastní výpočet byl potom proveden v souladu s ust. §356 odst.2 ZP. Proto soud žalobě v tomto rozsahu vyhověl.

K poslední námitce žalované, týkající se uplatnění odstupného žalobcem v rozporu s dobrými mravy, je třeba uvést, že ani tuto námitku soud neshledal důvodnou. V řízení bylo prokázáno, že žalobce okamžitě zrušil pracovní poměr dne 26.3.2009, kdy bylo okamžité zrušení pracovního poměru pro nevyplacení mzdy (§56 odst.1 písm.b ZP) doručeno žalované. Žalovaná nepodala u příslušného soudu žalobu na určení neplatnosti tohoto okamžitého zrušení ve lhůtě 2 měsíců ode dne 26.3.2009 (§72 ZP). Vzhledem k tomu, že jde o lhůtu prekluzivní, nastala nevyvratitelná právní domněnka, že pracovní poměr mezi účastníky skončil skutečně tímto okamžitým zrušením a důvodnost tohoto okamžitého zrušení již nelze přezkoumávat. Tím vzniklo žalobci právo na zaplacení odstupného ve výši nejméně trojnásobku průměrného měsíčního výdělku podle ust. §67 odst.1,2 ZP. Výše odstupného (490.397,-Kč) byla žalobcem vypočtena v souladu s ust. §356 odst.2 ZP. Proto soud žalobě vyhověl i v tomto rozsahu, aniž by shledal, že postup žalobce je v rozporu s dobrými mravy.

Výrok III. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. §142 odst.1 o.s.ř., podle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přiznává soud náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci plný úspěch a má tedy právo na náhradu nákladů řízení proti žalované, která ve věci úspěch neměla. Těmto nákladům odpovídá částka vynaložená za soudní poplatek ve výši 51.070,-Kč, odměna advokáta za právní zastoupení podle ust. §3 odst.1 bod 5. vyhl.č.484/2000 Sb., ve znění vyhl.č.277/2006 Sb. ve výši 64.830,-Kč, náhrada za deset režijních paušálů po 300,-Kč podle ust. §13 odst.3 vyhl.č.177/1996 Sb., ve znění vyhl.č.276/2006 Sb. ve výši 3.000,-Kč, náhrada za promeškaný čas v délce 18 půlhodin po 100,-Kč podle ust. §14 odst.3 vyhl.č.177/1996 Sb., ve znění vyhl.č.276/2006 Sb., jízdné osobním automobilem [redacted] ke třem jednáním soudu z Prahy do Děčína a zpět při celkové vzdálenosti 660km, základní náhradě 3,90 Kč za 1km jízdy (jednání soudu 25.1.2010 a 1.11.2010-tj. 1.716,-Kč) a základní náhradě 3,70Kč za 1km jízdy (jednání soudu dne 1.9.2011-tj.814,-Kč), spotřebě 8,1l PHM na 100 km jízdy a ceně 28,70Kč za litr PHM (440km-vyhl.č.462/2009 Sb.) a ceně 31,60Kč za litr PHM (220km-vyhl.č.377/2010). Základní náhrada jízdného celkem činí 2.530,-Kč a cena PHM celkem činí 1.586,-Kč. K výše

uvedeným částkám (vyjma soudního poplatku) je třeba přičíst 20%DPH ve výši 14.749,20 Kč podle ust. § 137 odst. 3 o.s.ř. Náklady řízení v součtu činí 139.565,20 Kč. Pro úplnost je třeba dodat, že zastavení řízení ohledně částky 272.114,76 Kč soud nepovažoval z důvodů popsaných shora za procesní neúspěch žalobce, neboť šlo nepochybně o písařskou chybu v jednom podání, kde žalobce omylem při určení výše žalované částky neodečetl částku 230.000,-Kč zaplacenou žalovanou před zahájením řízení, ačkoliv žaloba i další podání v této věci učiněné žalobcem toto částečné zaplacení dluhu zohledňovaly.

Výrok IV. je odůvodněn ust. § 148 odst. 1 o.s.ř., dle kterého má podle výsledků řízení stát proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Stát vynaložil na svědečném 4.985,-Kč. Proto soud uložil žalované povinnost tuto částku zaplatit státu.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

V Děčíně dne 1. září 2011

Mgr. Petr Červinka, v.r.
soudce

Za správnost :
Martina Gerhardová

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku I. právní moci dne 20.12.2011, ve výroku II. právní moci dne 25.04.2014 a je vykonatelné dne 29.04.2014. Připojení doložky provedla Petra Kristenová dne 20.01.2017.